

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Гърция

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?
- 2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?
- 3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?
 - 3.1 Производство
 - 3.2 Основни изисквания
- 4 Цел и естество на принудителните мерки
 - 4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?
 - 4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?
 - 4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?
- 5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?
- 6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение представлява принудително удовлетворяване на притезание, установено с изпълнително основание, със съдействието на държавните органи. За целите на принудителното изпълнение се прилагат следните мерки:

- принудително отнемане на движими вещи
- принудително отстраняване от недвижим имот
- заповед/възбрана
- лишаване от свобода
- глоби
- принудително управление
- клетвени декларации.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Както е посочено в [новия] Граждански процесуален кодекс (членове 927—931 от ГПК), принудителното изпълнение се извършва по инициатива на лице, което има право на това изпълнение и което дава съответно указание върху официалния препис на съдебното решение (*Apógrafa*), което указание е предназначено за конкретения **съдебен изпълнител**, и посочва начина и при възможност вещите, върху които ще се осъществява изпълнението. При налагане на заповед или възбрана това лице определя **нотариус** от района, където трябва да се наложи заповедта или възбраната, който да

извърши търга. Указанието трябва да бъде датирано и подписано от бенефициера или негов представител. Ако в него не е посочено друго, указанието дава право да се извършват всички изпълнителни действия.

Съдебният изпълнител, на когото се връчва официалният препис, заедно с указанието за осъществяване на принудително изпълнение, има право да получава плащания и да издава разписки, както и да предаде официалния препис на съдебното решение на длъжника, ако притезанието е изцяло удовлетворено. Съдебният изпълнител може да приеме и частично плащане, като в този случай трябва да издаде разписка и да отбележи това върху официалния препис. Частичното плащане не спира хода на принудителното изпълнение.

Ако е необходимо за целите на изпълнението, съдебният изпълнител има правомощието да влезе в жилището или във всяко друго помещение, държано от длъжника, да отвори вратите и да разгледа, както и да отвори затворени мебели, съдове и контейнери. Съдебният изпълнител може да поиска помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията), които трябва да му я окажат.

Ако в хода на принудителното изпълнение длъжникът окаже съпротива, съдебният изпълнител може да използва сила, за да преодолее съпротивата и да потърси помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията).

Съдебният изпълнител изготвя доклад за всяко действие в изпълнителното производство. Ако принудителното изпълнение не е извършено, съдебният изпълнител изготвя доклад, в който посочва причините за това. За всяко извършено наказуемо деяние в хода на принудителното изпълнение съдебният изпълнител трябва да изготви доклад и да го предаде на компетентния прокурор.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Изпълнителното основание е публичен документ, удостоверяващ вземане и позволяващ на предполагаемия бенефициер да поиска изпълнение по принудителен ред от длъжника съобразно съдържанието на основанието. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени, са наличието на изпълнително основание и действителността на вземането.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение е правораздавателна, а не административна дейност и има за цел предоставянето на правна защита. Отправените до съдебните изпълнители молби и всяко действие по принудителното изпълнение представляват процесуални действия. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени за целите на принудителното изпълнение, са, както следва:

- териториална и материална компетентност на съдебните изпълнители
- процесуална легитимация
- процесуална дееспособност
- представителна власт спрямо клиента
- наличие на законен интерес
- процесуална правоспособност
- наличие на изпълнително основание
- наличие на вземане, което може да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение

Както съдебните, така и извънсъдебните решения е възможно да подлежат на принудително изпълнение, без да е необходимо винаги да се подава молба до съда за издаване на изпълнителен лист. Изпълнителни основания са:

- влезлите в сила решения на гръцки съдилища
- невлезлите в сила решения на гръцки съдилища, които са обявени за предварително изпълняеми
- арбитражните решения
- протоколите на гръцки съдилища, в които се съдържаща спогодба или се определят съдебни разноски
- нотариално заверени документи
- заповеди за плащане, издадени от гръцки съдии
- заповеди за принудително извеждане на наематели
- чуждестранните основания, обявени за изпълняеми
- разпореждания и актове, обявени със закон за изпълнителни основания

Служителите по принудителното изпълнение биват преки и непреки органи по принудителното изпълнение. Преките служители по принудителното изпълнение се назначават от взыскателя, който подава молбата. Те са: а) съдебни изпълнители, които са нещатни държавни служители с правомощия да предприемат действия по заповед/възбрана на вещи, намиращи се във владението на длъжника, по заповед/възбрана на имущество, кораби или въздухоплавателни средства, принадлежащи на длъжника, по пряко принудително изпълнение, по арестуване на длъжници, чието лишаване от свобода е било разпоредено, и по подготовка на търгове, б) нотариуси или съдии от районните съдилища, които ги заместват, оправомощени да провеждат доброволен или принудителен търг за заповеданите/възбранените активи на длъжника и да разпределят постъпленията след определяне на реда за удовлетворяване на вземанията. Непреки служители са служителите на полицията и на въоръжените сили и свидетелите на съдебни изпълнители, които сътрудничат, когато е налице съпротива или заплаха от съпротива при принудителното изпълнение. Всички тези служители са отговорни за всяко виновно извършено нарушение при изпълнение на задълженията си.

Самото възлагане на принудителното изпълнение се извършва от лицето, което има право на това изпълнение, т.е. носителят на притезанието или негов представител, който може, но не е необходимо да бъде адвокат. Основните разноски за принудително изпълнение са, както следва:

- такса, събирана от съдебен изпълнител за заповед/възбрана във връзка с вземания в размер до 590 EUR: 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR: 53 EUR плюс 2,5 % допълнителна такса върху сумата, а за вземания в размер на 6 500 EUR или повече: 53 EUR плюс 1 % допълнителна такса върху сумата, като тази такса не може да превишава 422 EUR във всеки конкретен случай на заповед/възбрана върху имот, кораб или въздухоплавателно средство;
- такса, събирана от съдебния изпълнител за подготовка на всеки търг или повторно провеждане на тръжна процедура, или за изготвянето на кратък доклад за вземания в размер до 590 EUR = 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR = 2 % и за вземания в размер до 6 501 EUR или повече = 1 %, като тази такса не може да превишава 210 EUR;
- такса за лицето, което провежда търга, = 30 EUR;
- такса, събирана от съдебния изпълнител за всяко друго изпълнително действие = между 240 EUR и 400 EUR, в зависимост от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент;
- такса за свидетел на съдебния изпълнител = 30 EUR за всеки свидетел и 60 EUR, ако свидетелят е съдебен изпълнител;
- ако принудителното изпълнение е отменено, таксите, събирани от съдебния изпълнител, се намаляват с 50 %.
- 0,50 EUR за всеки километър, който съдебният изпълнител и свидетелите трябва да пропътуват от мястото, на което се намират, за извършването на всяко едно действие;
- специална такса, която се събира от съдебния изпълнител и чийто размер зависи от степента на сложност на принудителното изпълнение и от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент (тя никога не се заплаща от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение).

3.2 Основни изисквания

Материалноправните предпоставки за принудително изпълнение са:

- наличието на законен интерес, т.е. необходимостта от действие по принудително изпълнение и правната защита, която то осигурява;
- действителността на вземането;

Целта на нормативната уредба на принудителното изпълнение е да се балансират конфликтите на интереси между взыскателите, от една страна, и длъжниците или третите лица, от друга, при конкретните обстоятелства. Критериите, които съдилищата прилагат, за да постановят мерки за принудително изпълнение са:

- бързо удовлетворяване на взыскателите на ниска цена
- цялостна защита на личността и законните интереси на длъжника
- съвпадането на интересите на взыскателя и на длъжника по отношение на необходимостта да се постигне възможно най-добрата цена по време на търга
- защита на интересите на трети лица

4 Цел и естество на принудителните мерки

Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат насочени срещу имущество на длъжника и/или самия длъжник. Мерките за принудително изпълнение са материални действия от страна на длъжностни лица, на които са им предоставени правомощия за тази цел; техен пряк или косвен резултат е удовлетворяването на претенциите посредством държавна принуда. Изпълнително действие може да бъде предприето срещу следните активи:

- движими вещи, държани от длъжника, или държани от вискателя или трето лице, което е готово да ги предаде;
- вещни права на длъжника по отношение на движими вещи на трети лица;
- парични суми;
- парични вземания, които лицето, по отношение на което се осъществява принудително изпълнение, има срещу трети лица, ;
- недвижимо имущество, което принадлежи на длъжника, или вещни права на длъжника върху такова имущество;
- кораби;
- въздухоплавателни средства;
- права върху интелектуална собственост, патенти, права върху филми;

Изпълнително действие не може да бъде предприето срещу:

- лични вещи на длъжника и на семейството му;
- необходимите на длъжника и неговото семейство храна и гориво;
- медали, сувенири, ръкописи, кореспонденция, семейни документи и търговски книги;
- книги, музикални инструменти, произведения на изкуството;
- инструменти, машини, книги или други вещи, необходими на лицата, за да изкарват прехраната си;
- вещи, подлежащи на разваляне;
- дялови участия в дружества;
- законоустановени вземания за издръжка;
- заплата, пенсия или социалноосигурителни обезщетения.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Длъжникът трябва да спазва решението, с което се налага принудителната мярка, както трябва да го спазват и всички трети лица. Ако в хода на изпълнението се окаже съпротива, съдебният изпълнител може да противодейства със сила и едновременно с това да се свърже с правоприлагащите органи. Съдебният изпълнител може да назначи двама пълнолетни свидетели или втори съдебен изпълнител. В случай на неизпълнение от страна на длъжника:

- ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което може да бъде извършено и от трето лице, вискателят има право да извърши действието за сметка на длъжника;
- ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което не може да бъде извършено от трето лице и което зависи изцяло от това, дали длъжникът е готов да го извърши или не, съдът ще му разпорежи да извърши действието, а ако той не го направи, ще му наложи глоба в полза на вискателя и ще го осъди на лишаване от свобода;
- ако длъжникът е задължен да се въздържа от или да търпи извършването на определено действие, съдът може да наложи глоба за всяко нарушение в полза на вискателя и лишаване от свобода.

В нито един от горепосочените случаи не се накърнява правото на вискателя да поиска обезщетение, предвидено съгласно материалното право за загуби, понесени в резултат на неизпълнение от страна на длъжника. По принцип е възможно длъжникът да се разпорежда с актив; ако той обаче е запориран/възбранен, разпорежданията се забраняват и са недействителни спрямо лицето, в полза на което има запор/възбрана, и спрямо присъединилите се кредитори.

Ако принудителното изпълнение е насочено към банковите сметки на длъжника, банката не е задължена да разкрива точни сведения за тях на вискателя; ако обаче на банката се връчи документ, че се запорират паричните вземания на длъжника, тогава разпорежданията със запорираната сума са забранени и са недействителни спрямо лицето, което е поискало запора, и банката трябва да обяви в рамките на осем дни след връчването на документа за запор дали

запорираната сума (парични средства по депозити в банкова сметка) съществува, и ако е достатъчна за удовлетворяването на лицето, поискало запора, да му изплати паричната сума.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

По принцип няма обща разпоредба, която да налага срокове за взыскателя; съществуват определени времеви ограничения, но това са по-скоро крайни срокове, преди изтичането на които не могат да бъдат действително извършени специфични действия, отколкото задължителни срокове, и не предвиждат точно определен момент, след който взыскателят вече не може да предприема действия. Разпоредбата, според която различните индивидуални действия следва да бъдат извършени в рамките на определен срок след налагането на запора/възбраната или преди търга, не променя основната идея на системата. За да се предотврати безкрайното забавяне на процедурата, е въведен само краен срок от една година, след изтичането на който налагането на запор/възбрана или други действия не могат да бъдат извършвани въз основа на същата заповед и не може да бъде проведен търг за продажба на вещи, наложените забрани или запори върху които поради изтичането на този краен срок са били отменени с решение на съда.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Единственото средство за правна защита срещу изпълнителното производство е молба за отмяна на задочно постановено решение, която може да бъде подадена от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение, или от всеки кредитор със законен интерес в срок от 15 дни от първото действие по принудително изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на основанието или предварителното производство; в срок до извършването на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на действията по принудително изпълнение, от първото до последното; и в срок до шест месеца след осъществяване на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на това действие. Молбите за отмяна на задочно постановено съдебно решение могат да бъдат подадени и от трето лице, което има права по отношение на предмета на принудителното изпълнение, което е било оспорено, и на които права то може да се позове срещу лицето, към което е насочено принудителното изпълнение, без за това да е установен определен краен срок. Компетентен е съдът, в чийто съдебен район се намира мястото на изпълнение, по-специално районният съд, ако изпълнителното основание е решение на районния съд [*eirinodikeio*], а във всички останали случаи — първоинстанционният съд в състав от един съдия [*monomelés protodikeio*]. Фактът, че е подадена молба за отмяна на задочно постановено решение, не спира принудителното изпълнение; спирането на изпълнителното производство обаче може да бъде разпоредено с решение на съда по искане на молителя, със или без предоставяне на гаранция. Решението се съобщава на съдебния изпълнител, който не може да осъществи което и да е действие по принудителното изпълнение, освен ако това не му е изрично разрешено в решението.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

По отношение на принудителното изпълнение се прилагат следните ограничения, особено по отношение на запорирано /възбранено имущество: Следното имущество е несеквестируемо: а) имущество, понесло преки щети, б) дялови участия в дружества, в) вземания за издръжка, предвидени в закон или в завещателно разпореждане, както и вземания за участието на съпрузите в задоволяване на нуждите на семейството, г) вземания по работни заплати, пенсии или осигурителни обезщетения, освен ако не съществува вземане за издръжка, предвидено в закон или завещателно разпореждане, или за принос към нуждите на семейството, като в този случай половината от имуществото е секвестируемо, като се вземат предвид сумите, получени от длъжника, размерът на задълженията, възникнали в резултат на брака, за задоволяване на нуждите на семейството, и броят на бенефициерите, д) всеки вид помощ или субсидии от ЕС, с които се разпорежда ОРЕКЕРЕ като трето лице, до депозирането им в банкова сметка на бенефициерите или изплащането им по друг начин. Посоченото в параграф 2, буква г) освобождаване се прилага също когато плащането на сумата става чрез депозит в банкова сметка на длъжника. Освобождаването се прилага само дотолкова, доколкото сметката има баланс, който не надвишава сумата на вземането, освободено от изпълнението, за срока от нареждането на принудителното изпълнение до деня на плащането.

Освен това длъжникът има право да подаде жалба срещу изпълнителното производство с две средства за правна защита:

а) **Молба за възражение по член 933 от ГПК**, който предвижда следното: Всяко възражение на лице, срещу което е насочено принудително изпълнение, и на всеки кредитор със законен интерес, което се отнася до действителността на изпълнителното основание, изпълнителното производство или вземането, може да бъде подадено само чрез уведомление за възражение, подадено пред районния съд, ако изпълнителното основание е издадено от този съд, а във

всички останали случаи — пред първоинстанционния съд в състав от един член. Ако с различни документи са подадени няколко уведомления за възражение, съдебният секретар трябва да осигури тяхното събиране и разглеждане в едно и също съдебно заседание. Допълнителни основания за възражение могат да бъдат представени само в отделна молба, подадена в секретариата на съда, до който е отправено възражението, като по нея се изготвя доклад, който се съобщава на другата страна най-малко осем (8) дни преди заседанието. Разглеждането на възражението трябва да бъде насрочено в рамките на шестдесет (60) дни от подаването му, а призовките се връчват на ответника двадесет (20) дни преди заседанието. Териториално компетентният съд е районният съд по мястото на изпълнението, ако вследствие на връчената заповед са извършени други действия в рамките на изпълнителното производство, в противен случай е компетентен съдът, определен в член 584. Ако изпълнителното основание е съдебно решение или заповед за плащане, възраженията са недопустими, доколкото е в действие сила на пресъдено нещо съгласно член 330 и съответно член 633, параграф 2, буква в). Твърденията относно погасяването на вземането трябва да бъдат доказани само чрез писмени доказателства или чрез признание в съда. Решението по възражението трябва да бъде взето в рамките на шестдесет (60) дни от разглеждането му.

б) Съгласно член 1000 от ГПК длъжникът има право да поиска спиране на търга срещу него. По-специално по искане на длъжника, което няма да бъде прието, освен ако не е подадено петнадесет (15) работни дни преди деня на търга, съдът, посочен в член 933, при разглеждане на делото, следвайки разпоредбите на член 686 и следващите, може да спре тържната процедура за срок до шест (6) месеца от първоначалната дата на търга, ако не е налице риск да бъдат нанесени щети на взискателя и когато е разумно да се очаква, че длъжникът ще удовлетвори взискателя в рамките на този срок, или ако този срок изтече, постъпленията от търга ще бъдат увеличени. Съдебното решение трябва да бъде постановено до обяд на последния понеделник преди търга, а спирането ще бъде допускано винаги при плащането на: а) всички разходи за ускоряване на търга, които ще бъдат изчислени в решението, и б) поне една четвърт от дължимата сума на лицето, което иска ускоряване на търга. Съдебното решение за спиране на търга ще бъде съобщено на лицето, което провежда търга, в деня на неговото постановяване. Плащането трябва да се направи до 10:00 часа в деня на търга, а ако не бъде направено, търгът ще протече по обичайния начин.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 10/08/2017